

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113201227
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6113201227.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcov: v 1. rade: V.. E. M., rodená M., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. Z., L. XX, prechodne bytom XXX XX M., X. XXX/X, v 2. rade: V.. W. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. Z., M. XX, prechodne bytom XXX XX M., X. XXX/X, obaja žalobcovia zastúpení splnomocnenou advokátkou JUDr. Zuzanou Bejdovou, LL.M, so sídlom Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 30, proti žalovaným: v 1. rade: R.. E. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. Z., L. XX, zastúpená ATTORNEYS GROUP, s.r.o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Kláry Jarunkovej 2, IČO: 36 863 998, v 2. rade: W. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. Z., N. XX, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Ingridou Linkešovou, so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Horná 32, o neúčinnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-149 zo dňa 19.12.2016, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-149 zo dňa 19.12.2016 p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovia v 1. a 2. rade s ú spoločne a nerozdielne p o v i n n í zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd po tom, čo uznesením č. k. 7C/24/2013 - 127 dňa 05. 03. 2015 konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zastavil a po tom, čo Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/580/2015 - 142 zrušil výrok tohto rozhodnutia o trovách konania a vec v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu, opätovne rozhodol o trovách zastaveného konania a priznal žalovaným 1/ a 2/, ako úspešným účastníkom v spore nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % z dôvodu, že žalobcovia 1/ a 2/ svojím konaním procesne zavinili zastavenie konania a preto sú, s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, povinní nahradiť trovy protistrane. V závere odôvodnenia uznesenia súd konštatoval, že o výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 256 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na náhradu trov konania a to samostatným uznesením.

2. Voči uzneseniu okresného súdu podali žalobcovia v 1. a 2. rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhajú sa zmeny povinnosti nahradiť trovy konania voči žalovaným v 1. a 2. rade, pretože majú za to, že v prejednávacom prípade existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa na postup súdu podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku. Žalobcovia žiadajú, aby z dôvodu zmiernenia dôsledkov Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje náhradu trov konania, aplikoval odvolací súd moderačné právo súdu, pričom žalobcovia majú za to, že v konkrétnom prípade sú viaceré dôvody hodné osobitného zreteľa. V prvom rade ide o sociálny aspekt, kedy žalobkyňa 1/ je na materskej dovolenke, osobne sa stará o maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva so žalovaným 2/, ktoré je vo veku X.

rokov. Žalobca 2/ je B. E. O. V. M., ktorý síce má príjem, avšak ten slúži na pokrytie nákladov spojených s vedením domácnosti a výživou manželky a maloletého dieťaťa. Žalobcovia uviedli, že nevlastnia žiaden nehnuteľný ani hnuteľný majetok. Žalobcovia taktiež poukazujú na to, že nedostali sa vlastným pričinením do takého stavu, že nie sú schopní uhradiť trovy konania, jedná sa o mladú rodinu, ktorá vychováva maloleté dieťa, pričom žalovaná 1/ neprejavila žiaden záujem o svoje jediné vnúča. Ako ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa je práve rodinný a príbuzenský pomer medzi stranami sporu, kedy žalovaná 1/ je matkou žalobkyně 1/ a súčasne svokrou žalobcu 2/. Ako na ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa žalobcovia poukázali na správanie žalovanej 1/ voči žalobcom, najmä s ohľadom na predmet sporu vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod spisovou značkou 20C/186/2014, v ktorom sa žalobcovia voči žalovanej 1/ domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 131 384,70 eur. Žalovaná 1/ odmietla naplniť pôvodnú dohodu o tom, že prevedie spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, na ktoré boli finančné prostriedky investované zo strany žalobcov, aby veľkosť všetkých troch spoluvlastníckych podielov bola rovnaká. Žalovaná 1/ sa voči dcére a zaťovi (žalobcom) správa v rozpore s morálnymi, právnymi a etickými normami. Žalobcovia v ďalšom texte odvolania poukázali aj na ďalšie konania vedené na Okresnom súde Banská Bystrica a na predmet týchto konaní, z ktorých vyvodzujú celkový postoj žalovanej 1/ ku žalobkyni 1/, ako jej jedinej dcére a ktoré je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Obštrukčnými a neplatnými právnymi úkonmi sa snaží vyvolať u žalobcov povinnosť plniť irelevantné záväzky a takéto správanie žalovanej 1/, procesná obrana žalobcov v iných konaniach, ako aj ďalšie náklady spojené so zastupovaním v ďalších sporoch, je možné podľa názoru žalobcov považovať taktiež za okolnosti hodné osobitného zreteľa. Ako ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa žalobcovia uviedli správanie sa strán sporu v konaní pred súdom prvej inštancie po tom, ako žalobcovia zobrali žalobu späť v plnom rozsahu a žiadali konanie zastaviť. Uviedli, že k uvedenému dispozičnému úkonu došlo pred otvorením 1. pojednávania, kedy sa súhlas žalovaných v zmysle v tej dobe platnej procesnej normy nevyžadoval. Uvedené podanie bolo v ten istý deň doručené aj právnym zástupcom žalovaných na ich elektrické adresy uvedené v zozname advokátov vedených Slovenskou advokátskou komorou. Nezaregistrovanie zmeny elektronickej adresy právnej zástupkyne žalovaného nemôže byť pripisované na ťarchu žalobcov. Z obsahu súdneho spisu taktiež vyplýva, že súd konanie prerušil na základe návrhu žalobcov, kedy vo veci prebiehalo trestné konanie a od jeho výsledku závisel aj výsledok samotného sporu. Žalobcovia postupovali v súlade s kvalifikáciou napadnutých právnych úkonov maximálne opatrne, svoje podozrenia oznámili aj orgánom činným v trestnom konaní a žiadali dôsledné prešetrenie postupu smerujúceho k jej uzavretiu. Po tom, ako orgány činné v trestnom konaní prerušili trestné konanie, zobrali žalobcovia svoju žalobu v celom rozsahu späť. Na základe týchto dôvodov potom žalobcovia v 1. a 2. rade navrhujú, aby odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku a všetky popísané skutočnosti vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré neprizná náhradu trov konania žalovaným. Navrhujú preto, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a sám rozhodol vo veci tak, že žalovaným neprizná náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu vyjadrila žalovaná 1/ a uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie, odvolanie žalobcov považuje v celom rozsahu za účelové a nedôvodné, ktorého cieľom je len oddialenie právoplatnosti predmetného uznesenia v časti nároku na náhradu trov konania. Žalovaná 1/ má za to, že nie je namieste aplikácia ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, nakoľko dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade nie sú dané. Žalobcovia vo svojom odvolaní zavádzajúco a zmätočne poukazujú na ďalšie súdne konania, ktoré však žiadnym spôsobom nesúvisia s rozhodnutím o náhrade trov konania v predmetnej veci. Čo sa týka skutkového stavu, pokiaľ žalobcovia podali žalobu o určenie neúčinnosti právnych úkonov aj voči žalovanej 1/ a voči žalovanému 2/, s poukazom na ustálenú judikatúru si však žalobcovia museli byť vedomí skutočnosti, že vo vzťahu k žalovanej 1/ nie je daná pasívna vecná legitímácia. Žalovaná 1/ sa však vzhľadom na podanú žalobu bola nútená aktívne brániť a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Všetky poskytnuté úkony právnej služby boli tak v súlade s právnymi predpismi dôvodné a účelné tak, aby bola zabezpečená čo najvyššia miera ochrany práv a právom chránených záujmov žalovanej 1/. Žalovaná 1/ zdôraznila, že žalobcovia vzali žalobu späť bez uvedenia dôvodu, avšak predpokladá, že dôvodom bolo odloženie trestného oznámenia v konkrétnom trestnom konaní, z čoho je tak zrejmé, že procesne svojimi konaniami výlučne žalobcovia zavinili, že súdne konanie bolo zastavené a sú tak povinní v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku nahradiť žalovaným všetky trovy konania, ktorý v súvislosti s podaním predmetnej žaloby vznikli. Žalovaná 1/ opätovne zdôraznila, že žaloba o určenie neúčinnosti právnych úkonov bola voči jej osobe zjavne nedôvodná. Vzhľadom na uvedené potom žalovaná 1/ navrhuje, aby odvolací súd

napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a zároveň priznal žalovanej 1/ aj náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade nevyjadril.

5. Žalobcovia v 1. a 2. rade na vyjadrenie žalovanej 1/ k ich odvolaniu len v stručnosti oznámili súdu, že uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 32Odk/85/2017 - 32 zo dňa 20. 12. 2017 bol na majetok žalovanej 1/ vyhlásený konkurz a na základe tejto skutočnosti je súd povinný vysporiadať sa s touto hmotnoprávnou prekážkou ďalšieho postupu súdu.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, považuje za potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že napriek tomu, že k zastaveniu konania došlo za účinnosti predošlej procesnej normy - Občianskeho súdneho poriadku, od 01.07.2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

10. Odvolací súd taktiež považuje za potrebné reagovať aj na neskoršiu právnu skutočnosť, ktorá nastala až v štádiu odvolacieho konania a o ktorej má odvolací súd vedomosť jednak z vlastnej rozhodovacej činnosti, ako aj z obsahu stanoviska žalobcov k vyjadreniu žalovanej v 1. rade.

11. Odvolací súd z verejne dostupných údajov, teda údajov z Obchodného vestníka č. 247/2017 s dňom vydania 29.12.2017, pod č. K047877 zistil, že uznesením Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 32Odk/85/2017 zo dňa 20.12.2017 došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka: R.. E. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., O./XX, ktorá v prejednávanej veci vystupuje v procesnom postavení žalovanej v 1. rade a do funkcie správcu bol ustanovený JUDr. Marián Dobiš, so sídlom kancelárie 949 01 Nitra, Sládkovičova 1.

12. Podľa ustanovenia § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

13. Odvolací súd v súvislosti s konštatovanou právnu skutočnosťou poznamenáva, že na daný spor nie je možné aplikovať ustanovenie § 167e ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a to jednak s poukazom na citované zákonné ustanovenie, ktoré ukladá súdu povinnosť zastaviť prebiehajúce konania, avšak len tie, v ktorých sa uplatňuje pohľadávka eventúálnych veriteľov voči majetku úpadcu, teda voči konkurznej podstate (čo však celkom zjavne nie je tento prípad, kedy naopak, súd rozhoduje v prospech úpadcu o peňažnom nároku úpadcu na náhradu trov konania), no najmä a v prvom rade z dôvodu, že nie je možné zastaviť súdnym rozhodnutím konanie (z dôvodu ex lege), pokiaľ už skorším rozhodnutím súd konanie právoplatne zastavil (z dôvodu procesného úkonu žalobcov). V danom konaní už uznesením č. k. 7C/24/2013 - 127 dňa 05. 03. 2015 Okresný súd Banská Bystrica konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zastavil a uznesenie vo výroku o zastavení konania už nadobudlo právoplatnosť dňom

08.05.2015. Predmetom následného konania od tohto dátumu je už len rozhodovanie súdu o trovách zastaveného konania.

14. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Žalobcovia v 1. a 2. rade namietali odvolaním správnosť uznesenia súdu prvej inštancie ohľadom priznania nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania. Aj napriek tomu, že konanie bolo právoplatne zastavené ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, vzhľadom na už konštatované intertemporálne ustanovenie § 470 ods. 1 CSP a tzv. zásadu okamžitej aplikability novej procesnej úpravy, je na daný prípad pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania nutné aplikovať už právnu úpravu Civilného sporového procesu, ktorý vo svojom ustanovení § 265 ods. 1 CSP upravuje zásadu náhrady trov konania v prípade jeho zastavenia. Predmetné zákonné ustanovenie predpokladá procesné zavinenie strany na zastavení konania. V tomto štádiu konania - v prípade zastavenia konania v dôsledku dispozičného úkonu žalobcov - sa súd ani nemá možnosť zaoberať otázkou dôvodnosti podania žaloby a teda hodnotiť úspech v konaní niektorej zo strán sporu inak, ako výlučne len z procesného hľadiska. Súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 v dôsledku dispozičného úkonu žalobcov 1/ a 2/, ktorí žalobu vzali späť v celom rozsahu a to bez uvedenia dôvodu späťvzatia žaloby. Odvolací súd konštatuje, že dôvody späťvzatia žaloby sú zrejmé (výsledok trestného konania vedeného OR PZ Banská Bystrica pod č.k. ORP-910/OVK-BB-2012) a uvádzajú to aj samotní žalobcovia v odvolaní. Je tak zjavné, že k späťvzatiu žaloby pristúpili žalobcovia vzhľadom na celkový vývoj súdneho konania a očakávaný výsledok konania. V zmysle dikcie ustanovenia § 256 ods. 1 CSP tak je nutné konštatovať, že procesné zavinenie na zastavení daného konania nesú jednoznačne žalobcovia 1/ a 2/, ktorí svojim dispozičným úkonom spôsobili zákonný následok vyplývajúci z ustanovenia § 145 ods. 1 CSP (ktorému zodpovedalo ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p.), teda zavinili zastavenie konania. Súd ohľadom trov konania za danej procesnej situácie potom je povinný priznať náhradu trov konania protistrane, rešpektujúc zákonnú dikciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Pokiaľ si protistrana - žalovaná 1/ a žalovaný 2/ trovy konania priznať žiadali a vyčíslili ich, súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ rozhodol o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov zastaveného konania v rozsahu 100% voči žalobcom 1/ a 2/. Odvolací súd už len poznamenáva, že súd prvej inštancie rozhodol aj v intenciách predošlého rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení svojho predošlého uznesenia č.k. 14Co/580/2015-142 zo dňa 14.06.2016, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/24/2013-123 zo dňa 05.03.2015 vo výroku o náhrade trov zastaveného konania uviedol, že prvoinštančný súd správne rozhodol, keď priznal náhradu trov zastaveného konania podľa vtedajšieho ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p, teda potvrdil, že žalovaní majú nárok na náhradu trov konania.

17. Okresný súd rozhodoval v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v prípade zastavenia konania obsahoval osobitnú právnu úpravu náhrady trov konania za danej procesnej situácie. V prípade zastavenia konania, pokiaľ ide o rozhodovanie súdu o náhrade trov konania, platilo zásadne, že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Ak však bolo konanie zastavené v dôsledku neskoršieho správania sa niektorého z účastníkov, a bolo mu možné pričítať procesnú vinu na zastavení konania, bolo v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti zaťažiť tohto účastníka povinnosťou nahradiť trovy, ktoré vznikli do zastavenia konania (§ 146 ods. 2 O.s.p., ktoré predstavovalo špeciálnu úpravu náhrady trov konania v prípade jeho zastavenia). Hoci uvedené zákonné kritériá nie sú už z hľadiska rozhodovania odvolacieho súdu právne zásadné, a to s poukazom na znenie ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, v spojení s intertemporálnym ustanovením § 470 ods. 1 CSP, odvolací súd považuje, z hľadiska zachovania a rešpektovania zásady legitímneho očakávania účastníkov konania/strán sporu, za potrebné poznamenať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie by považoval za vecne správne aj pri zohľadnení zákonných kritérií platných a účinných v čase zastavenia konania. Pokiaľ tvrdené, prípadne i preukázané skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu jednoznačne nasvedčujú, že procesný úkon späťvzatia žaloby vyplynul z okolností, ktoré nemali žiaden súvis a pôvod v procesnom správaní protistrany a späťvzatie žaloby žalobcami bolo len a výlučne ako následok okolností relevantných na ich strane a v dôsledku ich zváženia ďalšieho priebehu sporu a zotrvania v ňom (ako reakcia na pravdepodobný vývoj sporu a právne posúdenie veci v nadväznosti na nové právne a

skutkové okolnosti), pričom ani žalovaná 1/, ani žalovaný 2/ svojimi úkonmi nezapríčinili nutnosť konanie zastaviť, súd bol povinný zohľadniť túto skutočnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania a aj v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. platným a účinným v čase právoplatnosti zastavenia konania uložiť žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným 1/ a 2/, ktoré im v súvislosti s účelným bránením sa v konaní do momentu jeho zastavenia vznikli.

18. Pokiaľ sa žalobcovia v 1. a 2. rade v odvolaní dovolávajú eventuálnej možnosti zväžiť pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, teda prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa a v ich dôsledku náhradu trov žalovaným nepriznať, pričom v odvolaní uvádzajú viaceré okolnosti, ktoré považujú za dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd sa nedomnieva, že by z niektorej tejto okolnosti bolo možné, či z hľadiska spravodlivosti náhrady trov konania bolo spravodlivé, obísť zásadu procesného zavinenia vyplývajúcu z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP a nepriznať žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania, na ktoré by inak mali nárok. Zákonná dikcia vyžaduje pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu naplnenie dvoch podmienok a to, musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súbežne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania, alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie, prípadne sa môže týkať celkom špecifických sociálnych aspektov strán sporu. V zásade však je nutné zdôrazniť, že aplikácia moderačného oprávnenia súdu v zmysle ustanovenia § 257 CSP by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcov 1/ a 2/ a aj po zvážení konkrétnych dôvodov, uvádzaných v odvolaní, zastáva názor, že nejde o také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočnú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Len zo samotnej skutočnosti, že medzi stranami sporu existujú blízke rodinné a príbuzenské väzby, prípadne zo správania sa a postoja žalovanej 1/ voči žalobkyni 1/, ako svojej dcére a žalobcovi 2/, ako zaťovi, ktoré žalobcovia považujú za rozporné s dobrými mravmi, ako aj s morálnymi, právnymi a etickými normami, ešte nie je možné vyvodiť, že žalovaným náhrada trov konania neprináleží. Taktiež nie je celkom namieste zohľadniť ani súčasný sociálny aspekt na strane žalobcov (sú mladá rodina, vychovávajú maloleté dieťa a žalobkyňa 1/ je na materskej dovolenke, pričom zabezpečenie potrieb rodiny je pokryté príjmom žalobcu 2/ a dávkami zo sociálneho zabezpečenia), pretože spor iniciovali žalobcovia, navyše, dôvodná je obrana žalovanej 1/, že voči nej bola žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu podaná celkom zjavne v rozpore s hmotným právom a teda nedôvodne a taktiež boli to žalobcovia, ktorí svojim procesným úkonom zastavenie konania aj spôsobili. Odvolací súd taktiež nezhliadol ani v správaní sa strán sporu v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnu takú zásadnú a relevantnú okolnosť, z ktorej by odvolací súd mal za to, že je nutné ju považovať za tak zásadnú, aby odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a celkovo, nie sú v konaní žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by bolo nutné a spravodlivé prihliadnuť a oslobodiť žalobcov od povinnosti znášať trovy zastaveného konania protistrany.

19. Prvoinštančný súd preto správne rozhodol o náhrade trov zastaveného konania, keď uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy zastaveného konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na výsledok sporu - zastavenie konania v dôsledku dispozičného úkonu žalobcov a procesné zavinenie žalobcov, žalovaným 1/ a 2 v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP prináleží náhrada trov prvoinštančného konania, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobcovia 1/ a 2/, ako procesne neúspešná strana sporu v odvolacom konaní, sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP a to samostatným uznesením.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).